

I Danmark er jeg født

Sebastian

S1 I Dan-mark er jeg født, dér har jeg hjem-me, der har jeg rod, der-fra min ver-den

S2 I Dan-mark er jeg født, dér har jeg hjem-me, der har jeg rod, der-fra min ver-den

A

T/B

E^b A^b/E A^m/E^b E E^b A^b F^m5 B^b

S1 går. Ah ah Du

S2 går. Ah ah Du

A

T/B

E^b A^m E^b F^m5 B^b E^b

går. Du dan-ske sprog, du er min mo-ders stem-me, så sødt vel-sig-net du mit hjer-te når. Du

S1 dan-ske, fri-ske strand, hvor old-tids kæm-pe - gra-ve stå mel-lem æb-le-gård og hum-le-

S2 dan-ske, fri-ske strand, hvor old-tids kæm-pe - gra-ve stå mel-lem æb-le-gård og hum-le-

A

T/B

UNT A^b E^b E^b/A^b F^m5

dan-ske, fri-ske strand, hvor old-tids kæm-pe - gra-ve stå mel-lem æb-le-gård og hum-le-

S
ha - ve. Dig el - sker jeg! Dan - mark, mit fæd - re - land!

S2
ha - ve. Dig el - sker jeg! Dan - mark, mit fæd - re - land!

A

T/B
ha - ve. Dig el - sker jeg! Dan - mark, mit fæd - re - land!

Hvor reder sommeren vel
 blomstersengen
 mer rigt end her, ned til den åbne strand?
 Hvor står fuld månen over kløverengen
 så dejligt som i bøgens fædreland?
 Du danske, friske strand,
 hvor Danebrogen vajer, -
 Gud gav os den, - Gud giv den bedste
 sejer!
 Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
 Danmark, mit fædreland!

Engang du herre var i hele Norden,
 bød over England, - nu du kaldes svag,
 et lille land, og dog så vidt om jorden
 end høres danskens sang og mejselslag.
 Du danske, friske strand,
 plovjernet guldhorn finder,
 Gud giv dig fremtid. som han gav dig
 minder!
 Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
 Danmark, mit fædreland!

Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
 hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
 hvor sproget er min moders bløde stemme
 og som en sød musik mit hjerte når.
 Du danske, friske strand
 med vilde svaners rede,
 I grønne ø'r, mit hjertes hjem hernede!
 Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
 Danmark, mit fædreland!